

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA
NARODOWEGO
prof. Małgorzata Omilanowska

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. *6.07.15.*
nr. *2734* podpis *Borusewicz*

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. *7.07.15* zał. ....
nr *h215* podpis *f*

Warszawa, dnia 01.07.2015

DOZ-SK.0700.5.2015.04/6

DOZ/2965/15

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie senatora Kazimierza Kleiny skierowane do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego przy piśmie Marszałka Senatu z dnia 14 maja 2015 r. (BPS/043-74-3196/15), w sprawie prowadzonych w latach 1973-2000 przez Panią Dorotę Rudnicką badań archeologicznych na stanowisku w Czarnówku, uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446 oraz z 2015 r. poz. 397) zabytki archeologiczne pozyskane w wyniku badań archeologicznych, stanowią własność Skarbu Państwa. Miejsce ich przechowywania określa wojewódzki konserwator zabytków, przekazując je, w drodze decyzji, w depozyt muzeum lub innej jednostce organizacyjnej. Na wniosek dyrektora tego muzeum zabytki archeologiczne, będące w depozycie tego muzeum, mogą być przekazane na własność muzeum na podstawie decyzji wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Jednak w przypadku zabytków archeologicznych pochodzących z badań archeologicznych w Czarnówku zastosowanie miały przepisy ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. z 1999 r. Nr 98, poz. 1150, z późn. zm.). Zgodnie z nimi wykopaliska i znaleziska archeologiczne stanowiły własność Państwa, które wojewódzki konserwator zabytków przekazuje po ustaleniu ich charakteru zabytkowego do właściwego muzeum lub innej placówki naukowej.

Ponadto w ustaleniu kwestii dotyczącej prowadzenia wspomnianych badań archeologicznych zgodnie z prawem należy wziąć pod uwagę przepisy wykonawcze dotyczące wydawania pozwoleń na prowadzenie badań archeologicznych. Obecnie kwestie te reguluje rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, robót budowlanych, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz badań archeologicznych (Dz. U. Nr 165, poz. 987 oraz z 2015 r. poz. 383). Zgodnie z tymi przepisami w pozwolenie na prowadzenie badań archeologicznych wojewódzki konserwator zabytków może określać warunki polegające na obowiązku prowadzenia doraźnej konserwacji pozyskanych zabytków i przekazania ich wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków w terminie 3 lat od dnia zakończenia badań archeologicznych.

W latach 1972-2000 obowiązywały w tym zakresie jednak inne przepisy. Były to dwa rozporządzenia: rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 października 2000 r. w sprawie zasad i trybu udzielania i cofania zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich, archeologicznych i wykopaliskowych oraz warunków ich prowadzenia i kwalifikacji osób uprawnionych do wykonywania tych prac (Dz. U. Nr 93, poz. 1033) – obowiązujące do 18 listopada 2000 r. oraz rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24 sierpnia 1964 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie prac konserwatorskich przy zabytkach i archeologicznych prac wykopaliskowych (Dz. U. Nr 31, poz. 198) – obowiązujące do dnia 17 listopada 2000 r. W żadnym z tych aktów wykonawczych nie dano wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków możliwości zawarcia w wydawanym pozwoleniu warunku nakazującego przekazanie odkrytych zabytków archeologicznych w określonym terminie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia dotyczące prawnych uregulowań prowadzenia badań archeologicznych pamiętać należy, iż pozwolenie dotyczące badań archeologicznych w Czarnówku były wydawane na wniosek Muzeum Archeologicznego w Gdańsku, a to oznacza, że to muzeum badania te prowadziło. Pani Dorota Rudnicka z ramienia muzeum jedynie badaniami tymi kierowała. W związku z tym podmiotem, od którego należałoby ewentualnie żądać tych zabytków jest wspomniane muzeum, a nie pani Dorota Rudnicka.

Pamiętać oczywiście należy, iż z formalnego punktu widzenia wojewódzki konserwator zabytków powinien oficjalnie przekazać Muzeum Archeologicznemu w Gdańsku zabytki pozyskane w trakcie badań archeologicznych w Czarnówku. Ówczesny wojewódzki konserwator zabytków tego nie zrobił, jednak nie jest to czyn, który stanowiłby naruszenie prawa i wymagał kierowania sprawy do prokuratora.

Podkreślić także należy, że w 2010 r. wojewódzki konserwator zabytków przekazał Muzeum w Lęborku około 2000 zabytków archeologicznych pochodzących z badań archeologicznych w Czarnówku.

W dokumentach zgromadzonych w trakcie postępowania wyjaśniającego znalazł się dokument, z którego wynika, iż w 2001 r. Muzeum w Lęborku przekazało pani Dorocie Rudnickiej na podstawie protokołu zdawczoodbiorniczego zabytki archeologiczne w celu ich opracowania do 30 kwietnia 2002 r. Z dokumentu tego wynika również, że Muzeum ma problemy z odzyskaniem przekazanych zabytków. Kwestia ta jednak wykracza poza kompetencje wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Z up. MINISTRA KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO
SEKRETARZ STANU
Piotr Zuchowicki

